

250-års jubileum i St. John Lodge 191

AV ARVID ØVERGÅRD

Forvarsel

Det hele startet med en e-post på engelsk:
«God morgen, Arvid og takk for sist. Det kan synes lenge siden, men det er ikke lang tid sammenlignet med min losje, som nå skal feire 250-års jubileum, og du er på gjestelisten.

Tidspunktet er 12 september og den offisielle invitasjonen kommer så snart UGLE (United Grand Loge of England) har bekreftet at datoen passer for deres representant.»

*Vennlig hilsen
Jeremy Aston*

Det tok litt tid før jeg klarte å sortere ut hva som hadde skjedd «for lenge siden.» Det eneste jeg husket var at jeg i 2013 eller -14 foresto en omvisning for en engelsk frimurer i vårt Ordenshus i Tromsø. Jeg husket hendelsen, men verken ansikt eller

navn på vedkommende. Det måtte være han, men vi hadde ikke hatt noen kontakt siden omvisningen.

At jeg nå, fem-seks år senere, skulle bli invitert til å feire 250-års jubileum, var helt klart dagens overraskelse.

Bury, hvor The Lodge of St. John 191 holder til, er en forstad til Manchester og har ca. 77 000 innbyggere. Logistikken ville være å fly til Manchester via Gardermoen, tog til Bury 11. september, delta på møtet den 12. og reise hjem 13. september. Hektisk, kostbart,

Embedsmenn: Aftenens embedsmenn og besøkende officianter (officers). Ordførende Mester i midten med Guy Elgood fra UGLE til venstre og Provincialmester Sir David Trippier til høyre. Min vert, Jeremy Aston, står bak Provincialmesteren. I sannhet imponerende embedsrydelse. Fotos: Craig Hindle.

Ordførende Mester Stephen Allanson med gaven fra Stella Polaris

men spennende. Dette måtte jeg vurdere nøye, men jeg bestilte hotell med gratis avbestilling.

Beslutning og ankomst

I midten av august kom den meget elegante, formelle invitasjonen. Junior Grand Warden, Guy D. A. Elgood, vil representere UGLE. Fra East Lancaster Province vil Provincialmester, Sir David Trippier delta med et følge på 16 personer!

Dette så spennende ut og jeg bekreftet min deltakelse.

Sammen med Jeremy hadde jeg nå fått en viss oversikt over situasjonen. St. John Lodge 191 viste seg å være 1 av 8 loger som har sine møter i Bury Masonic Hall. Bury District er en del av Western Area som er ett av seks distrikter som utgjør Province of East Lancaster. Totalt består provinciallogen av 200 loger.

Jeg startet fra Tromsø klokken 06:30 og landet i Manchester kl. 10:30. Min vert, Jeremy, hadde tilbudt seg å hente meg på flyplassen, men spørsmålet var hvordan vi skulle finne hverandre! I stedet for å benytte en plakat med navn besluttet vi at jeg skulle se ut som en «fremmed søkende» når jeg kom ut i ankomsthallen. Vi fant hverandre uten problemer.

Det ble en hektisk dag. Lunsj med Jeremy og kona, omvisning i logen, innsjekk på hotellet før det hele ble avsluttet med en

En sølvbolle med «noe godt i.» Med to deler whiskey og en del drambuie lager du en Rusty Nail. Prøv det og dom selv.

privat middag med min vert Jeremy og logens ordførende mester, Stephen Allanson.

Lodge Tyles at 6:00 PM sto det på den offisielle invitasjonen

Jeg klarte ikke å finne ut hva verbet «tyle» skulle oversettes til, men gikk ut fra at møtet startet klokken 18:00. Jeg innfant meg i Bury Masonic Hall i god tid, iført min vanlige logedrakt, mørk dress, sort slips og sorte sko. Etter at gradsprydelene kom på, vakte jeg en smule oppmerksomhet. Det ble etter hvert tydelig at jeg var eneste fremmede blant de over 90 brødre. Ventetiden forløp på samme måte som i våre loger, brødre som kjenner hverandre klumper seg sammen og besøkende blir stående alene. Min vert Jeremy var travelt opptatt med arrangementet, men etter hvert kom jeg i prat med de andre. Det vakte en viss oppmerksomhet at jeg hadde tatt turen fra «nord for Polarsirkelen» for å delta i feiringen.

Logemøtet skal jeg ikke si så mye om

Innmarsj i logesalen viste seg å foregå på en mer uformell måte enn vi gjennomfører. Brødrene gikk inn og fant sine plasser uten noen form for regi. Nå var Jeremy på plass og ledsaget meg inn. Han spurte hvor jeg ville sitte og foreslo øverst i Norden! Beskjedenhet kan sies å være nært beslektet med våre frimurerdyder og jeg avslø hflig. Resultatet var at jeg ble plassert ved siden av broder taler.

De prominente gjestene ble ført inn på behørig måte. Som tidligere Overceremoni-mester fulgte jeg interessert med på gjennomføringen. Det var ikke resepsjon i møtet, men likevel en rekke aktiviteter som kunne sammenlignes med lignende møter i våre loger. Som vanlig, min erfaring baserer seg på 3 møter i Freemason Hall i London, fantes en sakliste på hver stol. Denne gangen inneholdt den totalt 15 punkter inklusive åpning og slutning av logen. Det er særlig ett punkt som alltid har vakt min interesse, The Almoners Report. Almoner er tydeligvis et ord som går tilbake til eldgamle tider og ikke er vanlig i dagens engelske språk. Det er likevel en embedstittel som benyttes i engelske loger. Vedkommende embedsmann er ansvarlig for å holde kontakt med trengende brødre og deres familie. I dette møtet refererte the Almoner fra et besøk hos en frimurerfamilie hvor far nettopp hadde gått bort.

Vi har våre omsorgskomiteer, men hvor ofte hører Brødrene på kolonnen om deres arbeid? Et innspill til ettertanke?

Siste del før vi forlot logesalen, besto i å synge to vers av nasjonalsangen.

Tablet – høytidelig og muntert

Etter møtet var det forfriskninger og kanapeer i salongen. I England synes det å være vanlig at alle prydelser tas av før tablett. Det var til og med en broder som lurte på om

VÅRE BRØDRE

jeg ikke skulle fjerne mitt logemerke. Nå var stemningen mer løssluppen og jeg måtte uttale meg både om Brexit og Boris Johnson og hva jeg syntes om engelske soldater som trent i Nord-Norge! Det viste seg at en broder og jeg hadde felles kjente i Stamhuset. Både Helge Horrisland, Fredrik Hilding og jeg var med på Forskningslogens første reise til Freemason Hall i april 2008.

Taffelsalen var pyntet til fest og fylt til trengsel. Jeg hadde fått plass ved hovedbordet og et vakkert bordkort presenterte festmenyen.

Den besto av tre retter med tilhørende vin etterfulgt av kaffe og søtsaker og helt til slutt - «followed by the infamous 191 Rusty Nail»!

Her var det nødvendig å presse engelsk-kunnskapene til det ytterste. Vi skulle altså få noe som smakte vondt (infamous), som tilsynelatende skulle bestå av 191 rustne spiker (Rusty Nail). Vel, siden tallet 191 representerte nummeret på logen tok jeg det for gitt at det ikke var antallet spiker vi skulle få servert og siden rusten spiker skrives med små

bokstaver, konkluderte jeg med at vi skulle få servert noe som ikke smakte godt. Vent og se!

Taflet ble gjennomført på en utmerket måte. Maten smakte fortreffelig, og det ble skålt til begge sider. De høytidelige talene ble gjennomført etterfulgt av applaus og til slutt kom the Rusty Nail.

Den ble servert i stor sølvbolle med tre håndtak. I hvert av disse var knyttet en hvit serviett. Innholdet viste seg å være to deler whisky og en del Drambuie! Bollen startet hos Ordførende Mester som drakk, tørket av bollen og sendte den videre. Den gikk bokstavelig talt fra munn til munn til alle hadde drukket. Det var vel ikke den beste drikken jeg har fått, men jeg tok en til da bollen kom rundt andre gangen. Hvilken blodblanding! Kanskje var det en skikk fra eldgamle tider da vikingene herjet på øya?

Taflet ble gjennomført i en noe løsere stil enn vi er vant til hjemme. Jeg hadde forberedt en hilsmingstale og hadde fått min Ordførende Mesters tillatelse til å hilse fra Stella Polaris og overrekke en bordvimpel.

Etter avtale med aftenens Ceremonimester var jeg sistemann på talerlisten. Han vil stille seg bak min stol og introdusere meg. Spennende!

Jeg fikk overrakt gaven og introduserte Tromsø som nordlysbyen og ønsket Brødrene velkommen til å besøke vår loge. Jeg hadde bestemt meg for å avslutte min tale på sedvanlig måte med tre ganger tre og tre ganger V.V.

Etter den første skålen hørte jeg en viss munterhet blant brødrene, den vokste etter både den andre og tredje. Avslutningen gikk bra og jeg mente å registrere like mye applaus som de øvrige talerne.

Etter taflet var det samling i baren, men det ble fort tynt i rekkene. Klokken nærmet seg midnatt da en tankefull broder vandret gjennom folketomme gater i Bury, tilbake til hotellet etter en opplevelse jeg vil huske i lang tid.

Kreta Eiendom har 20 års erfaring innen eiendom, vi hjelper deg å finne din drømmebolig

Nytt lyxprosjekt
AmphiMatrion
Moderne
villa-leiligheter 140m
fra stranna

- Villa, leiligheter og prosjekt
- Nybygg og tomter
- Drift, vedlikehold og administrasjon
- Utleie og markedsføring av din bolig

Tenk Kreta...
Tenk livskvalitet..

www.kretaeiendom.no post@kretaeiendom.no +30 28310 21430